

Vergaderjaar 2019–2020

35 347

Regels voor de aanpak van de stikstofproblematiek in relatie tot natuur (Spoedwet aanpak stikstof)

Nr. 42

AMENDEMENT VAN HET LID OUWEHAND TER VERVANGING VAN DAT GEDRUKT ONDER NR. 29¹

Ontvangen 4 december 2019

De ondergetekende stelt het volgende amendement voor:

In artikel II wordt voor onderdeel A een onderdeel ingevoegd, luidende:

0A

Aan artikel 2.1, eerste lid, wordt een zin toegevoegd, luidende: Onder een redelijk doel wordt in elk geval niet begrepen het kunnen houden van dieren in een bepaald systeem of huisvesting.

Toelichting

De veehouderij in Nederland is de afgelopen jaren steeds verder geïntensiveerd, waarbij de productie per dier steeds verder is opgevoerd. Zo zijn zeugen doorgefokt op het krijgen van steeds meer biggen per worp, waardoor zij niet meer in staat zijn om voor hun biggen te zorgen, en zijn koeien zo doorgefokt op productie dat ze bijna twee keer zoveel melk geven als in 1980. Met ernstige gezondheidsproblemen, structureel lijden en een schrikbarende hoge sterfte onder de dieren als gevolg.

De huidige beleidskoers richting emissiearme landbouw stuurt nog verder op efficiëntie en intensivering, met technologie en veevoeraanpassingen ten koste van het dier. Onlangs pleitte de door de Minister van LNV ingestelde adviescommissie «Taskforce verdienen vermogen kringlooplandbouw» er zelfs voor dat veehouders klimaat en reductie van stikstof belangrijker zouden moeten maken dan dierenwelzijn.

Deze ontwikkelingen maken het noodzakelijker dan ooit om betere waarborgen in te bouwen voor dierenwelzijn.

Dit amendement regelt dat dieren niet langer worden aangepast aan het systeem, maar dat het systeem wordt aangepast aan het dier.

¹ Vervanging in verband met wijziging van de toelichting.

Artikel 2.1 van de wet dieren stelt dat het verboden is om zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zodanig doel toelaatbaar is, bij een dier pijn of letsel te veroorzaken dan wel de gezondheid of het welzijn van het dier te benadelen. Met dit amendement wordt geregeld dat het willen houden van dieren in een bepaald systeem of bepaald type huisvesting geen reden meer kan zijn om een dier pijn te doen, bij een dier een letsel te veroorzaken, dan wel de gezondheid of het welzijn van het dier te benadelen.

Zowel het tweede paarse kabinet (in 2002) als het kabinet-Balkenende IV (in 2007) stelde als doel om uiterlijk in 2022 het perspectief van het dier en het soorteigen gedrag leidend te laten zijn voor het welzijn van dieren in de veehouderij. Dieren zouden niet langer worden aangepast aan het systeem, maar het systeem zou zijn aangepast aan de behoeften van dieren.

Dieren in de gangbare Nederlandse veehouderij worden nog altijd ernstig beperkt in het vertonen van natuurlijk gedrag. Om staartbijten bij varkens te voorkomen, worden biggenstaartjes nog altijd standaard afgebrand of afgeknipt. Om te voorkomen dat zeugen op hun biggetjes gaan liggen in de beperkte ruimte die ze hebben in het hok, worden de moederdieren vastgezet tussen stangen waardoor ze zich nauwelijks kunnen bewegen. Kalfjes en geitenlammetjes in de zuivelindustrie worden direct na hun geboorte weggehaald bij hun moeder. Eenden leven in dichte stallen zonder zwemwater. Konijnen leven nog altijd in draadglazen kooien. Koeien en geiten worden onthoord. Mannelijke biggetjes worden gecastreerd om de kans te verkleinen dat hun vlees gaan stinken. Kalfjes in de kalfsvleesindustrie komen nooit buiten, leven op betonnen of roostervloeren en mogen geen gras eten omdat dit de kleur van hun vlees verandert. Varkens leven in dichte stallen en komen nooit buiten. Kuikens komen in broederijen uit het ei en zien nooit hun ouderdieren. Haantjes in de legkippenhouderij worden vernietigd omdat zij geen waarde hebben. Voortplanting vindt bij vrijwel geen enkele diersoort op een natuurlijke manier plaats. Het is de veehouder die de dieren insemineert.

Met dit amendement beoogt de indiener de inrichting van stallen en de bedrijfsvoering in de veehouderij volledig te laten voldoen aan de aan de voorwaarden gesteld in artikel 1.3 van de Wet dieren.

De overgangstermijn van drie jaren sluit aan bij de gestelde doelen in de Beleidsnota dierenwelzijn van Minister Brinkhorst (2002) en de Nota dierenwelzijn van Minister Verburg (2007).

Volgens de indiener dient dit onderdeel in werking te treden op 1 januari 2023. Gezien de flexibele mogelijkheden tot inwerkingtreding hoeft hier verder niets voor te worden geregeld.

Ouwehand